

ikke tjenstmæssig er besøjet til at forhindre dem fra", skal straffes, hvilket er fuldkommen tilstrækkeligt. — Endringsforslaget under Nr. 90 til § 147 af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem er egentlig kun en Omredaktion. Dette Endringsforslag kan jeg tiltræde ligesom ogsaa Endringsforslaget under Nr. 93. — Jeg kommer nu til Endringsforslagene under Nr. 108, 109, 110, 111 og 112, alle stillede til § 161. Af disse er Forslaget under Nr. 109 stillet af mig og gaar ud paa at bringe Paragrafen tilbage til dens oprindelige Ordlyd. Jeg maa stærkt holde paa det af mig stillede Endringsforslag og kan ikke gaa ind paa nogle af de Endringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) under Nr. 108 og 111; Forslaget under Nr. 110 er kun en Redaktion. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds mente, at der ikke laa stor Bægt paa, om man vedtager Paragrafen saaledes, som den findes i Lovforslaget, eller det af Krigsministeren stillede Endringsforslag, men det forekommer mig, at det ærede Medlem ved sin videre Behandling af denne Paragraf paaviste, at det vilde være lidet heldigt, om Paragrafen blev staaende saaledes, som den nu er affattet. Naunlig paaviste det ærede Medlem det Stødende, der vilde være i Affattelsen, naar man faae hen til, at der kunde være givet et Forbud mod Deltagelse i politiske Foreninger, hvortil Indvarslingen havde fundet Sted gennem en dertil kompetent offentlig Myndighed. Jeg tror, at man ved at affatte Paragrafen saaledes, som den er i Lovforslaget, vil kunne afstedkomme en Begrebsforvirring hos de Paagjældende, saaledes at Paragrafen istedetfor at være en Bestyrelse for dem naare kunde give Anledning til, at de næsten ubevidst kunde komme ind under streng Straf. Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds, som har stillet to Endringsforslag til Paragrafen, udtalte jo, at han erkjendte, at det var nødvendigt, at der var særlig Bestemmelse for Krigsmænd med Hensyn til Retten til at kunne indtræde i indbyrdes Foreninger; men det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke lagde stor Bægt paa Nødvendigheden af, at en saadan Bestemmelse fandtes i Loven, idet det ærede Medlem, i Fald hans Endringsforslag ikke bliver vedtaget, jo har tiltraadt et af tre andre Medlemmer stillet Forslag om, at hele Paragrafen skal udgaa; thi derved bliver jo netop udstrøget den Bestemmelse, som jeg allerede ved anden Behandling tillod mig at fremhæve Betydningen af, nemlig, at „naar Krigsmænd uden Foresattes Tilladelse enten indtræde i indbyrdes Foreninger, som angaa deres Tjenesteforhold eller politiske Sager“, skulle de straffes, hvilken Bestemmelsses Berettigelse det ærede Medlem fuldstændig indrømmer. Det ærede Medlem vil altsaa, ikke bestomindre lade denne Bestemmelse

gaa i Slump med de øvrige Bestemmelser i Paragrafen langt hellere end finde sig i Paragrafens Affattelse saaledes, som den er optagen i Lovforslaget. — Under Nr. 116 er der af Udvalget stillet et Endringsforslag, som gaar ud paa at indskyde en ny Paragraf, imod hvilken Paragraf jeg ikke har Noget at indvende. — Jeg kommer nu til Endringsforslagene under Nr. 130 og 132, som ere stillede af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds, der ved at motivere dem tillige udtalte, at flere Medlemmer af Udvalget billigede Endringsforslagene, hvilket ogsaa blev stadfæstet af den ærede Ordfører for Udvalget for hans eget Bedkommende og desuden for Udvalgets Flertals, idet han udtrykkelig udtalte, at Udvalgets Flertal kunde acceptere den Tanke, som ligger i Endringsforslagene. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) omtalte ogsaa disse Endringsforslag og bethagede, at man ikke havde vedtaget et af ham med Flere ved 2den Behandling stillet Endringsforslag; han gjentaktede i Thingets Erindring, hvorledes Ministeren den Gang havde stillet sig til Endringsforslaget. Det ærede Medlem oplæste mine Udtalelser ved 2den Behandling. Der fremkom da først mine Ytringer om, at man ved Behandlingen af Lovforslaget til Fremlæggelse havde overset, at disse Paragrafer kunde trænge til nogen Forandring. Det er ganske vist de Ord, jeg har brugt, men min Mening var egentlig den Gang, at jeg havde overset det. Det kan muligvis ogsaa være berettiget at sige, at Andre havde overset det, men jeg mente i alt Fald, at det var mig, som havde overset det, idet jeg nemlig, hvis jeg havde lagt Mærke til, hvilken Virkning denne Bestemmelse vilde have, naar den blev indført i Paragraferne, ganske vist vilde have søgt at faae den forandret. Men det ærede Medlem udtalte tillige, at Thinget havde, uagtet den varme Tilslutning, som det den Gang stillede Endringsforslag havde fundet fra Ministerens Side, desuagtet forkastet det. Jeg maa nu beklage, at min Tilslutning den Gang ikke havde nogen bedre Virkning, idet jeg anser det for at være uheldigt, at Paragraferne ere affattede saaledes, som de ere. Naar jeg har en saadan Opfattelse, er det jo naturligt, at jeg med al den Varme af Syrke, som stod til min Raadighed, anbefalede at vedtage det paagjældende Endringsforslag. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at denne Varme havde haft den Virkning, at Ordene vare fremgaaede i Rigsdagstidenden med spærrede Typer, finder jeg mig foranlediget til overfor denne Udtalelse at komme med en kort Bemærkning, som jeg forøvrigt oftere har næret Ønske om at faae Leilighed til at gjøre, den nemlig, at jeg aldrig nogenstunde gennemlæser den stenografiske Gjengivelse af mine Foredrag, førend de foreligge trykte i Rigsdagstidenden, og naar der ved denne Leilighed har fundet en Spærring